

[Otto Mørch.]

tiet, tværtimod, men man finder det simpelt hen ikke nødvendigt og rimeligt at belaste folketingsudvalgenes saglige arbejde med yderligere papirnusseri om forslag, der hviler på et sagligt forkert og urigtigt grundlag som dette forslag fremsat af fremskridtspartiet.

Brøndsted (V):

Hver gang vi taler om pensionsforhold, så er der mange mennesker, der opfatter det sådan, at det er de gældende pensioner, man agter at røre ved. Derfor tror jeg, det er meget nødvendigt for at undgå enhver form for misforståelser at fastslå, at de pensionsordninger, det offentlige har givet og lovet ved ansættelse af tjenestemænd og andre, eller som tilfalder deres efterladte, disse pensionsordninger bliver der ikke rørt ved, det er ikke dem, der er tale om. Der er ikke nogen grund til, at nogen skal frygte, at en indgået aftale i ansættelsesforhold med det offentlige forandres eller forringes. Jeg tror, det er vigtigt, for hver gang vi har det fremme her i salen — og det sker jo lidt ofte — så er der en og anden, der sidder og bliver bekymret og nervøs. Vi taler ikke om de gældende pensionsordninger, men om de fremtidige pensionsordninger og de vilkår, fremtidigt ansatte i det offentlige eventuelt skal have.

Venstre ønsker at skabe lighed i pensionsvilkår for alle, for private som for offentligt ansatte. Det er også et spørgsmål om den fremtidige folkepensionsordning, det er også et spørgsmål om fremtidige skatteforhold for betalte pensionsbidrag, og det er et spørgsmål om mange, mange flere ting.

Derfor virker det helt horribelt, når man får et forslag til folketingsbeslutning som dette, der kort og godt siger, at første gang vi når den 1. januar, og det er som bekendt om mindre end en måned, da skal man pludselig ændre noget, som i virkeligheden ikke kan ændres. Derfor må man vel også anse forslaget for at være mere parade end noget, man skal tage alvorligt, for de, der kender problemerne og tænker over dem, ved, at det kan ikke ske med en måneds varsel, at man ændrer disse ting.

Men vi ønsker det arbejde fortsat, der er sat i gang, og vi tror på, når finansministeren siger det, at det er et arbejde, der virke-

lig prøver på at få alle aspekter med, og som har den målsætning, som vi fra venstres side altid har haft i vor pensionspolitik, nemlig lige pensionsvilkår for alle. Derfor stoler vi på, at opklaringen af sagen og dens berøring med andre lovområder vil blive fortsat, og vi kan da sige til finansministeren, at vi ønsker det arbejde fremmet. Der er længe til 1979, kan man godt sige, men vi ønsker på den anden side også sagen så grundigt bearbejdet og belyst, at det, vi får frem, virkelig er målet: lige pensionsvilkår for alle.

Lone Dybkjær (RV):

Dette er jo en del i en større sammenhæng. Ifølge fremskridtspartiet er gammel-partierne normalt tilbøjelige til lapperier, og jeg skal da gerne sige, at jeg i en lang række tilfælde kan tilslutte mig lapperier, som gammel-partierne foretager. Dette er imidlertid mere end en lap, det er en totalændring, som man ligesom vil gennemføre med et snuptag. Det radikale venstre er tilhænger af, at hele pensionsspørgsmålet drøftes i en bredere sammenhæng, men ikke af, at man piller en tilfældig gruppe ud, og ikke af, at man gør det, uden at der er sat et fornødent baggrundsarbejde i gang.

Jeg skal derfor henholde mig til de udtalelser, finansministeren er kommet med, og sige, at vi er enige i, at man bør afvente det igangsatte arbejde, inden man tager yderligere stilling.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg vil gerne begynde med en kompliment til forslagsstillerne. Tidligere har man hørt en række taler, bl. a. fra hr. Glistrup, der gik ud på, at man kunne afsætte de nuværende tjenestemænd, give dem almindelig folkepension og ikke andet. Jeg ser dette forslag som en erkendelse af, at det ikke kan lade sig gøre. Ellers er det jo meningsløst at sondre, som man gør, derved at det nu kun drejer sig om nyansættelser. Jeg synes, vi andre skal glæde os over, at fremskridtspartiet har indset, at tjenestemændene allerede efter grundlovens § 27, som nævnes her, men i øvrigt efter den lovgivning, der har været, har nogle rettigheder, man ikke kan fratage dem, bl. a. til at få deres pension. Så langt er vi altså nu blevet enige, og det synes jeg da er noget, som man skal fastslå med glæde fra alle sider, at